

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVI. Via impiorum tenebrosa: nescium, ubi corruant. Prov. 4. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

si hanc spectet, non esse peccati genus, in quod non facillimè declinasset: quod non declinavit, totum gratiæ deberi. Ecce tibi, quam amplius aperitur sese humiliandi campus. Sæpe cogita pravæ inclinationes, quæ in te dominantur, & vide, quid de te futurum esset, si DEUS vel parvum sanctissimam manum suam subtraheret.

4. Considera, quomodo Apostolus incusaverit se ipsum, ut quemcumque animaret ad fiduciam in Christum. Dixit voluisse Christum uti misericordiâ, ut in se tanquam peccatorum maximo patientiæ suæ magnitudinem ostentaret. *Ut in me primo ostenderet Christus IESVS omnem patientiam.* Et sanè quot fuerunt, qui exemplo Pauli, mutari hodierno die à Christo de persecutore tam feroci in Prædicatorem ad eò ferventem, animum resumpserunt! Neque mirum, cum novus medicus civitatem aliquam ingreditur, qui summâ felicitate agrum depositum persanet, omnes ceteri infirmi domum suam illum accersunt. Sed in hoc ipso vide, ut Apostolus an-

fam quærat se demittendi. Ait Dominum in se ostendisse *omnem patientiam.* Quasi patientiam in alijs sustinendis veluti dispersam, in se uno tolerando collegisset. Quantò verius dici à te potest, quòd *in te ostenderit omnem patientiam,* dum præterea te suffert ad eò ingratum. Denique Apostolus, ubi respicit, semper Christo fidelis extitit usque ad mortem, laboravit, sudavit, & quæ non tulit, fecitque, ut beneficio responderet? *Plus omnibus laboravit.* Tu verò quoties reversus es ad prævaricandum?

5. Considera, quanquam finis præcipuus, quem habet Dominus, in te tolerando, sit ostensio patientiæ suæ, non idcirco te minùs illi obligari, quia in alijs innumeris illam posset ostendere, in quibus non ostendit. Quem igitur favorem tibi exhibet, dum illam in te potissimum vult ostendere? hoc solùm sufficit ad excutiendum tibi ruborem, ita ut sincero corde dicas: *Ego autem in terrâ captivitatis meæ consistor illi, quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem.* Job 13.7.

XXVI.

Via impiorum tenebrosa: nesciunt, ubi corrunt. Prov. 4. 19.

1. Considera per viam impiorum intelligi formam vivendi, quam tenent. Ista plena est tenebris, *Tenebrosa*, quia plena imprudentiæ, plena ignorantia, & erroris, seu axiomatum perversorum. Existimant obvium cuique monstrandos dentes, honores præfandos, studendum opibus, delicijs indulgendum &c. An & tu mentem habes aliquo ejusmodi dictaminum offuscaram? Si habes; quamprimum ad Dominum

recurre, ut te illuminet. Dic celeriter: *DEVS meus illuminat tenebras meas.* Aliàs perijsti.

2. Considera, casus maxime periculosos illos esse, qui in tenebris accidunt. Unde hic non dicitur de peccatoribus: *Nesciunt, ubi cadant.* Sed: *Nesciunt, ubi corrunt.* Non enim illorum ordinarius est casus, sed ruina. O quantam decidunt in abyssum! non culpæ tantùm, ut ipsi credunt, sed eti-

am damnationis, eoque magis horrendam, quò minus observatam. Quia in unam prolapsi culpam gravem, nesciunt, quò denique sint deportandi. *Nesciunt, ubi corruant.* Putant in ipsâ sistendum gradum: sed non est ita: ab unâ transeunt ad aliam, donec pereant. Ita contingit illi, qui in tenebris in fossam incidit, nescit, ubi exitum inveniat.

4. Considera denique hos miseros ne quidem intelligere, quid sit damnari. Et ideo, cum audiunt aliquem inferos comminantem, si talia ignorent, quid illi respondent? si ad inferos ituri sumus, inquirunt, patientia:

solus non ero. Ostultos, Ostultos ecce tenebras! non haberent tantum animi, ut se in Carthusianorum vel Capucinatorum claustris concluderent, etsi soli non essent, sed tor haberent socios Angelos. Echi tamen non formidant sepelire se ipsos in barathro, quale illud est ardentis ignis, scorpionum & serpentum. Si multos ibi habituri sunt socios, tantò pejus est. O solatium plenum rabie! an hoc aliud est quàm habere plures feras, quæ augeant horrorem? heu nimium palam est, nihil ipsos intelligere: *Nesciunt, ubi corruant.*

XXVII.

Nolite gloriari, & mendaces esse adversus veritatem: non est enim ista sapientia de sursum descendens, sed terrena, animalis, diabolica. Jac. 3. 13.

1. Considera, quâ demum doctrinâ gloriatur illi mundi amatores, qui felicitatem suam in divitijs, voluptatibus, honoribus constituunt. Doctrinâ gloriatur, quæ rectâ opponitur Veritati, hoc est, doctrinâ mendace. Et numquid Christus jam dudum pronunciavit: *Beati pauperes, Beati, qui lugent. Beati, qui persecutionem patiuntur?* Itaque non est hic medium: *Aut Christus fallitur, aut Mundus errat.* At Christus falli nequit, si est Veritas. Necessè igitur est, nimium quantum mundum decipi. Cura, ut penitus infigas animo ejusmodi documentum, tibi que persuasum habeas, tam veras esse istas Christi sententias modò recensitas, quàm

verum est sanctissimæ Trinitatis mysterium, aut aliud quòdunque ab illo nobis revelatum, quia omnes sententiæ Veritatis æternæ perinde sunt veræ, nec una verior altera esse potest.

2. Considera hanc doctrinam mundi, si sapientia dicenda est, esse sapientiam Terrenam, animalem, diabolicam. Illa, quæ beatitudinem in divitijs constituit, Terrena est, quia pro fine sibi statuit terræ bona. Quæ beatitudinem in voluptatibus collocat, Animalis est, quia pro fine habet bona corporis. Quæ beatitudinem ponit in honoribus, diabolica est, quia eundem cum Lucifero finem propositum habet, cum illo, inquam, de quo scribitur Job 41. *Ipsè est rex super omnes suos*